

UNIVERZITA KARLOVA

ZÁZNAM O PRŮBĚHU OBHAJOBY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Název práce: Režimy pravdy a produkcia subjektivity v genealogii moderného subjektu
Jazyk práce: slovenština

Student: Simona Raševová
Fakulta: Filozofická fakulta
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Obor práce: Filozofie

Vedoucí / školitel: Mgr. Švec Ondřej, Ph.D.
Oponent(i): prof. doc. PhDr. Thein Karel, Ph.D.

Předseda komise:
Členové komise:

Datum obhajoby: 05.09.2018

Průběh obhajoby: Autorka si stanovila jako základní problém komplementárnost dvou přístupů k subjektu, které rozvíjí M. Foucault ve své genealogii moderního individua. Vyzdvihuje především tzv. etické období, v němž Foucault zdůrazňuje, že subjekt se nekonstituuje výlučně mocenskými vztahy, resp. přizpůsobení se normám ustaveným zvenku. Otázka je, jak lze chápat vztah konstituce subjektu skrze moc a konstituce subjektu skrze normy. Dále si autorka klade otázku, jak a zda mohou být kriticko-historické exkurzy do rozmanitých podob etického sebevztahu východiskem pro hledání nových podob sebeformující praxe v současnosti.

Vedoucí zdůrazňuje, že autorka velmi dobře spolupracovala a konzultace měly podobu rovnocenného dialogu. Neomezuje se na parafrázi Foucaulta: subjekt je výsledkem vnějších vlivů i sebeformující praxe, na což se zaměřuje pojmem „režim pravdy“. Umožňuje jí to kritizovat i progresivistickou iluzi u Dreyfusa a Rabinowa. Vedoucí si cení polemiky s existujícími interprety, rovněž je třeba vyzdvihnout, že autorka kriticky vysvětluje jednotlivé pojmy. Táže se však, zda autorka nepodléhá iluzi, když celé Foucaultovo dílo zastřešuje pojmem „dějiny pravdy“. Ve vztahu k odvaze k pravdě se vedoucí táže, zda je to námitka, která tvrdí, že nejsme jen produktem moci, nebo je motiv „odvahy k pravdě“ i stanoviskem k současnosti?

Oponent vyzdvihuje, že práce je výborná. Klade si otázku, zda dílo vykazuje spíše kontinuitu nebo diskontinuitu. Do jaké míry je možné odlišit tematické proměny i proměny výrazu, tj. proměny stylistické? Na první pohled jsou totiž patrné oba posuny. Oponent vyjadřuje podezření, že zlomy jsou výraznější, než se mu dosud zdálo a než autorka vyjádřila.

Autorka zdůraznila, že musela zohlednit to, jak si Foucault sám rozuměl. Režimy pravdy lze nalézt takřka ve všech dílech, ať už explicitně nebo implicitně, autorka však zároveň zdůraznila, že určité diskontinuity tam jsou a že je ve své práci i zdůraznila. V závěru se autorka vrací ke kynickému přístupu k pravdě a životu, Foucault jej podle autorky pojímá

jako hraniční způsob života. Je to spíše abstraktní princip, který nepředstavuje reálnou praxi osvobození.

Výsledek obhajoby:

Výborně
